

KYRKLIG SAMLING KRING BIBELN OCH BEKÄNNELSEN

En haverikommission, tack!

Hyssna, 16 september 2006

Kära vänner,

Många har sett det, och allt fler börjar upptäcka det. Vår kyrka håller på att falla sönder. Vi måste säga som det är för att rädda vad som räddas kan. Fakta talar sitt tydliga språk. Gudstjänstdeltagandet har kollapsat på många håll (endast något över 100 000 personer firar i genomsnitt gudstjänst på söndagen i de 1837 församlingarna), församlingar slås samman (681 församlingar och 212 samfälligheter har försvunnit på fem år) och medlemmarna flyr kyrkan i stora tal.

Prognoser talar om att om 15-20 år kommer medlemsantalet ha sjunkit så mycket att verksamheten inte kommer att kunna upprätthållas. Vi ser det redan nu. Alla kommer att beröras. Svenska kyrkan håller på att implodera. Nu måste vi agera och säga som det är och peka på orsakerna och utforma handlingsplaner.

Den efter kommunallagen kopierade kyrkordningen med den likriktning den ger uttryck för, håller samman en organisation i gungning. Hon hålls ihop av en yttre rikstäckande struktur, indelningen i territorialförsamlingar, den gemensamma egendomen, fonderna och pensionsåtagandena, men också av samhällets lagstiftning, arbetsrätten och utdebiteringssystemet.

Den i formell mening fria svenska kyrkan blev inte fri. Kyrka-stat reformen vid sekelskiftet innebar att demokratin skulle slå igenom på alla plan på ett sätt som tidigare varit okänt i kyrkohistorien. Att kyrkan till sitt väsen är något annat en förening, folkrörelse, myndighet valde man att bortse ifrån. Den religiöst motiverade folkkyrkan blev vid sekelskiftet den demokratiska folkkyrkan, där folket genom sina valda representanter har beslutanderätt i alla frågor också i det som är kyrkans "tro, bekännelse och lära." Det är detta som hotar vår kyrkas identitet som en del av Kristi världsvida kyrka. Om beslut som strider mot den tro som blivit uppenbarad fortsätter att fattas så isoleras Svenska kyrkan alltmer från den övriga kristenheten. Provinsialismen hotar hennes katolicitet. Orden Svenska kyrkan får en ny innebörd med betoning på ordet *svenska*. Om det fortfarande är en kyrka i egentlig mening kan diskuteras.

Här har vi förklaringen till att Svenska kyrkan förlorar mark på alla områden. Hur kan en kyrkoprovins som svävar på målet i sin bekännelse till den levande Herre väcka levande tro hos människor?

Svenska kyrkans grundval, dess tro och lära är principiellt föränderlig i varje tid genom majoritetsbeslut av det politiskt sammansatta kyrkomötet. Det hjälper inte att kyrkordningen stolt inleds med en referens till att kyrkan är "grundad i Guds heliga ord." Det går inte komma förbi att det politiskt valda kyrkomötet är hennes läromyndighet med oinskränkt makt och tolkningsföreträde i tros- och lärofrågor. Den s.k. läronämnden är kosmetika. Den kan röstas ned av det politiska kyrkomötet med två tredjedelars majoritet. Det som allmänliga kyrkan formulerat under en lång process av lärotraderande, koncilier, studier i den heliga Skrift under Andens ledning, kan förändras med politiska majoritetsbeslut.

I denna yttre ram frodas en modern, experimentell teologi som gjort en dygd av och konstruerat en teologisk modell om en fortgående uppenbarelse. Någon har uttryckt det så här: "Kyrkan skrev Bibeln och därför kan kyrkan skriva om Bibeln." Nu sägs det rakt ut. Bibeln är inte det uppenbarade Ordet från Gud, som rymmer allt vad vi behöver veta för vår frälsning och med vilken kyrkan står och faller. Bibeln är en samling av människors erfarenheter av Gud, som skall ses i relation till våra erfarenheter och insikter. Nu kan man inte längre med Paulus utbrista: "Jag vet på vem jag tror" (2 Tim 1:12) utan ropet är snarare: "Vad är det jag inte längre behöver tro på?" Allt sker under begreppet bibeltolkning, som inte längre betyder att översätta Bibelns ord in i vår situation genom att tränga djupare in i Uppenbarelsen utan att söka finna det som man menar är Bibelns egentliga budskap och som ofta sammanfattas som ett "kärleksbudskap." Det är en teologi utan pastoralt handlande, utan iver för mission och vittnesbörd. Det utarmar kyrkan och församlingarna. Vi har blivit en frågornas kyrka utan svar! En folkkyrka utan folk för folket överger den kyrkan!

Vill man spetsa till det kan man säga att denna teologi som förlorat tron på det Uppenbarade ordet gör Gud okänd för oss och Jesus till en intressant person att inspireras av eller ta spjörn emot. Det vi kallar kyrkan blir en organisation bland alla andra, mission likställs med propaganda och liturgin blir ceremonier, kristen livsstil blir en etiskt handlande, som kan förändras över tiden. Men med tron på det uppenbarade Ordet är den uppståndne och levande Kristus närvarande i sin kyrka och evangeliet en kraft till liv som omskapar och förvandlar oss människor.

Jag har tidigare blivit beskyllt för att svartmåla ñ men jag kommer inte att sluta att säga det som är uppenbart och som allt fler känner ända in i märgen. Svenska kyrkan liknar orden i Uppenbarelsboken 3:17: "Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedomar och saknar ingenting." Och bibelordet fortsätter: "Och du förstår inte att just du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken."

Det går att vända utvecklingen. Men först krävs insikt om det verkliga läget, ett krismedvetande. Det finns fortfarande motbilder och platser där kyrkans bekännelse om "en helig allmänlig och apostolisk kyrka" ljuder och gestaltas. Människor som står fasta i denna bekännelse, i dogmatiska eller etiska frågor och som menar att denna bekännelse väger mer än de politiska majoriteter som iklätt sig rollen som Svenska kyrkans läromyndighet. Det är dessa personer och grupper som är Svenska kyrkans framtidsfolk. Vi ska inte överge vår kyrka i detta svåra läge även om man med administrativa åtgärder och nya beslut alltmer vill driva ut oss. Det kommer att innebära uppoffringar för många och okonventionella lösningar för att överleva. Vi ska fortsätta att berätta hur det är, förklara varför och plädera för en "haverikommission." En kommission som vågar utvärdera konsekvenserna av fattade beslut och analyserar orsakerna till kollapsen av kyrklig sed och det främlingskap som stora grupper känner inför utvecklingen i församlingarna. Vi måste återerövra frimodigheten och bekännarmodet och finna vägar att leva ett autentiskt kristet liv och vara kyrka i en minoritetssituation.

Om ingenting görs kommer kyrkosystemet att kollapsa. Vår roll är att stanna kvar och oförtrutet hävda och bevara den apostoliska tron. När det rasar får vi börja bygga igen på den gamla grunden ty "ingen annan grund kan läggas än den som redan finns, och den är Jesus Kristus." (1 Kor 3:11)

Kyrklig samling vill fortsätta att spela rollen som sanningssägare. Därför vädjar jag om stöd för vårt arbete att vara en mötesplats för alla dem i vår kyrka som vill att kyrkan enda rättesnöre är Bibeln och bekännelseskriterierna, som det står i vår portalparagraf.

MÅ HERREN SKYDDA OCH BEVARA OSS ALLA

Yngve Kalin

Ordförande i Kyrklig samling kring Bibeln och bekännelsen

2006 © Yngve Kalin